OTUZ BEŞ YAŞ

Yaş otuz beş Yolun yarısı eder.
Dante gibi ortasındayız ömrün.
Delikanlı çağımızdaki cevher,
Yalvarmak, yakarmak nafile bugün,
Gözünün yaşına bakmadan gider.
Sakaklarıma kar mı yağdı ne?
Benim mi Allahım bu çizgili yüz?
Ya gözler altındaki mor halkalar?
Neden böyle düşman görünüyorsunuz;
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?
Zamanla nasıl değişiyor insan
Hangi resmime baksam ben değilim:
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Bu güler yüzlü adam ben değilim
Yalandır kaygısız olduğum yalan.
Hayal meyal seylerden ilk aşkımız;
Hatırası bile yabancı gelir.
Hayata beraber başladıgımız
Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;
Gittikçe artıyor yalnızlıgımız
Gökyüzünün başka rengi de varmıs
Geç farkettim taşın sert olduğunu.
Su insanı boğar, ateş yakarmış
Her doğan günün bir dert olduğunu,
İnsan bu yaşa gelince anlarmış.
Ayva sarı nar kırmızı sonbahar
Her yıl biraz daha benimsediğim.
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?
Nerden çıktı bu cenaze? Ölen kim?
Bu kaçıncı bahçe gördüm tarumar.
N'eylesin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanamadın olacak

Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak.
Taht misali o musalla taşında.

CAHİT SITKI TARANCI